Taklit Ürün Satışında İspat

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	15.09.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/7161	2026/4615	SMK 29/1-b, SMK 29/1-c, SMK 149, HMK 373/1

ÖZET

Marka sahibi, davalının dükkânından taklit spor ayakkabı alındığını ileri sürdü. Fişte yalnızca 'giyim' yazıyordu; keşifte ürün yalnızca dükkân önündeki çöp kutusunda bulundu. Yargıtay, bu delillerin davalı ile taklit ürün arasında doğrudan bağlantı kurmadığını belirterek kabul kararını bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/taklit-marka-urun-satisi-fis-cop-kutusu-ispat-2026-4615/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/7161 E. , 2026/4615 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/499 Esas, 2025/965 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Antalya 3. Asliye Hukuk Mahkemesi (Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi sıfatıyla)

SAYISI : 2024/286 E., 2025/114 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalıya ait işletmede müvekkilinin marka haklarına tecavüz teşkil eden taklit nitelikteki ürünlerin satışa sunulduğu bilgisi ulaşması üzerine davalıya ait işletmeden 1(bir) çift '...' marka ve logolu spor ayakkabı satın alındığını, alınan ürünün taklit niteliğinde ürün olduğunu, bu ürünün müvekkilinin marka haklarına tecavüz teşkil ettiğini ileri sürerek tecavüzün tespiti ile ihlalin durdurulmasını, taklit niteliğindeki ürünlere el konulmasını talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde, müvekkilinin mağazasından alındığı iddia edilen ayakkabıyı kesinlikle kabul etmediğini, ilgili ayakkabıya ait olduğu iddia edilen giyim kategorisinde kesilen fişin ise müvekkile ait mağazadan alınan herhangi bir giyim eşyasına ait olabileceğini, müvekkilinden habersiz olarak yapılan keşifte davaya konu markanın basılı olduğu hiçbir ürüne rastlanılmadığını, mağaza dışında, kaldırımda ve iki dükkan arasında bulunan bir çöp kutusu içinde, davacı markaya ait baskı içeren bir çift ayakkabı bulunduğunu, herkesin kullanımına açık olan bu çöp kutusuna kimin attığı belli olmayan bir ayakkabı nedeni ile müvekkilin sorumlu tutulamayacağını, çöp kutusunun dışının estetik açıdan güzel görünsün, bir yandan da insanların ilgisini çeksin diye müvekkili tarafından kapatıldığını savunarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile iş yeri içinde yapılan tespit sırasında davacı adına tescilli "..." marka ürün tespit edilememiş ise de iş yeri önünde ... kaplamalı çöp kutusunda kullanılmamış bir çift ... marka spor ayakkabı bulunduğu, yine davacı tarafından dava açılmadan önce 23.06.2024 tarihinde davalıya ait ... tekstil isimli iş yerinden ... marka spor ayakkabı alındığı ve buna ait fatura ve ayakkabının .sunulduğu, patent uzmanı bilirkişi ve sektör bilirkişisi tarafından tanzim edilen raporlara göre tespit edilen ürünlerin davacının tescilli markası ile birebir aynı olduğu, markanın taklit edildiği, ürünlerin malzeme ve işçilik kalitesinin orijinal ürün numunelerine göre daha düşük olduğu, ürünler üzerinde ürün kodu ve seri numarasının yer almadığını, orijinal ürünler olmadıkları, davacının tescilli markaları kullanılarak üretilen ürünlerin satılmakta ve markaların

kullanılmakta olduğu, markaların iktibas yoluyla taklit edildiği, tüketiciler nezdinde orijinallerinden ayırt edilemeyerek iltibasa ve aldatmaya yol açacakları, karıştırılma ihtimaline sebep olacakları, 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun (SMK) 29 vd. maddesinde düzenlenmiş bulunan marka hakkına tecavüz fiilinin tüm şartlarını taşıdığı, tespit talebinde bulunan tarafın tanınmış ve tescilli markalarına tecavüz teşkil ettiği, davalının marka sahibinin izni olmaksızın marka taklit edilerek üretilen ürünü satan, dağıtan veya başka bir şekilde ticaret alanına çıkaran veya bu amaçlar için ithal eden veya ticari amaçla elde bulunduran kişi konumunda olduğu, basiretli bir tacirden beklenen özen yükümlülüğünü yerine getirmediği, bu eylemi ile davalının SMK'nın 29/1-b hükmü gereğince marka sahibinin izni olmaksızın markayı veya ayırt edilemeyecek kadar benzerini kullanarak davacının tescilli markasına tecavüz ettiği gerekçesiyle davanın kabulü ile davalının "..." ibareli ürünleri bulundurma ve satışa sunma eylemlerinin davacının marka hakkına tecavüz teşkil ettiğinin tespitine, tecavüzün durdurulmasına ve tecavüze konu markayı taşıyan taklit nitelikteki ürünlere el konulmasına karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile Mahkeme kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesi ile davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davalı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A.Hukuki Nitelendirme ve Uyuşmazlık

Dava, markaya tecavüzün tespiti ve men'i istemine ilişkin olup uyuşmazlık davalının davacıya ait marka hakkına tecavüz edip etmediği noktasında toplanmaktadır.

B.Değerlendirme ve Gerekçe

Dosya kapsamı ve toplanan deliller birlikte değerlendirildiğinde; davalıya ait işyerinde dava konusu markayı taşıyan ürünlerin satışının yapıldığı iddiasının, ispata elverişli ve yeterli delillerle ortaya konulamadığı anlaşılmıştır.

Davacı tarafça dosyaya sunulan satış fişinde, yalnızca “giyim” ibaresine yer verilmiş olup fiş üzerinde, satılan ürünün "..." markasını taşıyan bir ayakkabı olduğu hususunda herhangi bir açıklama bulunmamaktadır. Bu nedenle söz konusu fiş, tek başına dosyaya sunulan bir çift ayakkabının davalıya ait iş yerinden satın alındığını ve davalının marka hakkına tecavüz teşkil eden bu ürünü satışa sunduğunu kanıtlamaya elverişli değildir.

Davalının iş yerinde gerçekleştirilen keşif sırasında da iş yeri içerisinde dava konusu markayı taşıyan bir ayakkabı, ürün, ürün kutusu, ambalaj veya satışa ilişkin başka herhangi bir materyal tespit edilememiştir. Yalnızca iş yerinin önündeki kaldırım üzerinde bulunan ve üzerinde iş yerinin adının yazılı olduğu çöp kutusunun içinde dava konusu markayı taşıyan bir çift ayakkabıya rastlanmıştır. Ancak çöp kutusunun iş yeri dışında ve herkesin erişimine açık bir alanda bulunması nedeniyle, burada ele geçirilen ayakkabının davalı tarafından çöp kutusuna bırakıldığı, davalının zilyetliğinde bulunduğu yahut daha önce davalı tarafından satışa sunulduğu kesin olarak belirlenememektedir. Çöp kutusunun üzerinde iş yerinin adının bulunması da içindeki ürünün davalıya ait olduğunu göstermeye tek başına yeterli değildir.

Bu itibarla; içeriği dava konusu ürünle ilişkilendirilemeyen satış fişi ile davalının iş yeri dışında, üçüncü kişilerin de kullanımına açık bir çöp kutusunda bulunan ayakkabı, davalının dava konusu markayı taşıyan ürünleri satışa sunduğunu ispatlamamaktadır. Bu deliller, davalı ile marka hakkına tecavüz oluşturduğu ileri sürülen ürünler arasında doğrudan ve kuşkuya yer vermeyecek bir bağlantı kurulmasına elverişli değildir. İspat yükü üzerinde bulunan davacı tarafça, davalının marka hakkına tecavüz teşkil eden bir fiilde bulunduğu yeterli ve inandırıcı delillerle kanıtlanamadığından, marka hakkına tecavüzün tespiti ve men’i istemine ilişkin işbu davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçeyle kabulü doğru görülmemiş ve hükmün temyiz eden davalı yararına bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen karara yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye

Mahkemesi kararının BOZULARAK KALDIRILMASINA, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 373/1 hükmü uyarınca dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 15.09.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.